

مبالغ بلوکه شده ایران

و

توافق جامع

امیرفیض- حقوقدان

یکی از تبعات مهم توافق جامع سرنوشت مبالغ بلوکه شده متعلق به ایران از سوی آمریکاست در چند تحریر قبلی تحت عنوان (آراستگی دفاع در مقابل تحریم ها) ^۱ موضوع مطالبات بلوکه شده ایران در آمریکا مطرح شد و آن تحریرات در زمانی بود که توافق جامع بعنوان محصول مذاکرات ۱+۵ و ایران منتشر نشده بود؛ بنابراین تحریر حاضر مناسبتی دیگر دارد و آن حضور در موضوعی است بسیار با اهمیت که در جدال و بحث توافق جامع در جای خود قرار نگرفته است.

صورت قبول توافق جامع

تحریر حاضر نیاز به مقدمه ای دارد و آن بیان موضع توافق جامع از باب قبول و رسمیت آن است چرا که اگر توافق جامع در موقعیت قبول قرار نداشته باشد صحبت و بحث درباره چیزی که مقبولیت قانونی ندارد بیهوده کاری است.

همانطور که در عقد قرارداد های خصوصی قول و قرار طرفین گویای ایجاب و قبول است و تنظیم سند و امضای آن، تقویم قول و قرار و تشریفات بحساب میآید عهدنامه های بین المللی هم همان حکم را دارد مگر اینکه در عهدنامه نوشته شود که این عهدنامه از زمان امضای آن از سوی مسئولین قانونی کشورهای طرف، لازم الاجرا میگردد.

متأسفانه در طول مذاکرات هسته ای و همچنین بیانیه های صادره روابط و ضوابطی بکاررفته است که از نظر کنوانسیون وین مربوط به شرایط عهد نامه ها بین المللی، توافق جامع واجد عبور از مرحله قبول ایران شناخته میشود.

این تحریر متوجه هست که قانون اساسی جمهوری اسلامی پس از طی مرحله تصویب توافق جامع اجازه عبور از طاق نصرت قبول راداده است و نمیتوان این محذور قانونی را در مورد توافق جامع که نه به مجلس رفته و نه توافق، همراه اجرای موقت و یا شرط حق است، نادیده گرفت؛ ولی این محظوری است در حقوق داخلی جمهوری اسلامی. و در قاعده روال اجرائی و اعتبار توافق جامع تأثیری در حد عدم موافقت ندارد.

از سوی دیگر مشکل بزرگ توافق جامع، همانطور که در تحریر قبل اشعار شد تصویب آن در شورای امنیت ملی است که جزء لاینفک قطعنامه ۲۲۳۱ شده است و موقعیت و اثر تصمیم مجلس را متوجه حقوق داخلی میسازد نه اجرای توافق جامع و قطعنامه ضمیمه آن.

عدم رضایت در توافق جامع

اجازه فرمائید قبل از اینکه درباره مبالغ بلوکه شده ایران گفتگو آغاز شود به یک نکته جنبی هم که از سوی سیدعلی اظهار شده اشاره داشته باشیم.

نماینده سید علی در کیهان غصبی تهران از عدم رضایت سیدعلی خبری را منتشر ساخته است.

درست است که عدم رضایت از عهدنامه های بین المللی بهر علتی که باشد، کره و تدلیس و تهدید و امثال آنها را محتوی شده و از اسباب بطلان عهدنامه به حساب میآید (کنوانسیون وین) ولی در کمال تاسف، با آنکه توافق جامع در زمینه های عدم رضایت از جمله تهدید و ارباب و فشار تحریم و جنگ شکل یافته ولی جمهوری اسلامی با دریافت قسط اول چهار (۴) میلیارد دلاری توافق ژنو، همه امکانات و حقوق خود را برای مقاومت قانونی در مقابل توافق جامع باخت و مانند اطفال عقب افتاده، بسرعت آن، قاقا لیلی، را قاپید و بدین ترتیب از حقوق حقه خود در اعتراض به توافق جامع صرفنظر کرد و عمل جمهوری اسلامی نه تنها در دریافت پیش قسط مزبور بلکه در بسیاری از اظهارات دولت جمهوری اسلامی و شخص سیدعلی و غیره رضایت ضمنی در حقوق بین الملل محسوب میگردد.^۲

حاشیه = در مورد عدم رضایت سیدعلی نسبت به توافق جامع این توضیح لازم است؛ توافق جامع در ماهیت معامله کردن حق انرژی هسته ای ایران با آمریکا به بهای ماندگاری جمهوری اسلامی است و اگر توافق بنظر سیدعلی شیرین نیست همانند داروی تلخ است برای بیماری که میخواهد چند صباحی زنده بماند.

سید علی در قبل از مذاکرات هسته ای گفت: «حکسانی که دم از مذاکرات با آمریکا میزنند یا الفبای سیاست را نمیدانند و یا الفبای غیرت را بلد نیستند یکی از این دو بیشتر نیست یاباید ساده لوح باشند و یا غرق در هوی و هوس باشند» ولی سید علی امروز پیشگام مذاکره با آمریکاست یعنی هم بی غیرت است و هم

^۲ - این به مانند ترفندی است که محمد مصدق به وزارت مالیه [دارایی] ایران رسانده می شود و همو است که مامور می شود اولین قسط پرداختی از بابت قرارداد ننگین و شوم ۱۹۱۹ را در مقام وزیر مالیه دریافت کند.

انگلیس پنج سال پول نفت را نداده بود. با مشیر الدوله قرار میکنند که آرمیتاژ سمیت را اخراج کرده و در حقیقت جای خادم و خان را عوض کنند. او را از کار بکنار ولی مامور میکنند که به لندن رفته حساب های عقب افتاده را با انگلیس تسویه نماید. به وی اختیار تام میدهند که هر قراردادی برای حل مشکل صلاح میداند با مقامات انگلیس منعقد کند.

آرمیتاژ قرار دادی را که میتوان آنرا متمم قرارداد داری نام گذاشت را امضاء میکند که ماده دوم آن تمام شرکت هانی که قبلا در کنار قرارداد داری تاسیس شده بودند و شرکت هانی که متعاقباً تاسیس میشوند را از پرداخت هر نوع پول بابت اصل سرمایه و بهره به ایران معاف میکند. در زمانی که اولین پرداخت از بابت قرارداد آرمیتاژ سمیت قابل پرداخت بوده محمد مصدق به وزارت مالیه [دارائی] رسیده و وی مبلغ یک میلیون پوند بابت پنج سال بدهی های معوقه را قبول میکند و با اینکار قرار داد ننگین آرمیتاژ سمیت رسمیت پیدا میکند. ح-ک

غرق در هوا و هوس ولی این بی غیرتی و غرق در هوی و هوس شدن لازمه معامله با غرب برای بقای جمهوری اسلامی است (پایان حاشیه)

مبالغ بلوکه شده در آمریکا و توافق جامع

هرجا و هر وقت صحبت از مبلغ میشود بلافاصله، سوال مبلغ چقدر است، پسوند آن است چراکه مبلغ بدون رقم مبلغ نیست.

قاعده دیگری که در مبلغ، سر و کار دارد این است که هر طلبکاری میداند که چه مبلغ طلبکار است ولی این حتمیت درباره بدهکاران معمول نیست خاصه که بدهکار قصد پرداخت بدهی خود را نداشته باشد و یا شخص منظمی نباشد.

متأسفانه این دو قاعده پولی در مبلغ بلوکه شده متعلق به ایران نزد آمریکا نامعلوم است و این از عجایب است که کشوری نداند که چه مقداری از پول و سرمایه اش نزد کشور دیگری توقیف و یا بلوکه شده است.

کشور، غیر از فرداست کشور و زبرداری دارد وزیر اقتصاد دارد بانک مرکزی و بازرس مالی دارد هیئت نظارت دارد و بالاخره متصدی و امین مردم است و محال است که آنقدر سر به هوا باشند که ندانند دارائی ملتی که من غیر حق بلوکه شده چقدر است.

اصلاً از نظر روانی هر انسانی نسبت به اموالش که من غیر حق تصرف و یا بلوکه شده حساسیت و غیرتمندی دارد و همواره فکرش متوجه آن مال است محال است انسانی در چنان موقعیتی بکل نداند که مال بلوکه شده اش چقدر است؛ و چقدر بهره به آن تعلق میگیرد. و اگر آن مال متعلق به مردم و محجور و صغیر باشد (در تطبیق مورد جمهوری اسلامی) قیم و ولی آن ملت محجور خائن است.

وزیر اقتصاد نمیداند که مبلغ متعلق به ایران نزد آمریکا چقدر است؛ میگوید: > ۱۲۰ میلیارد نیست زیادی گفته اند< آقای وزیر، چقدر زیادی گفته اند؟ رقم و مبلغ را عدد مشخص و بیان میکند نه واژه کم و یا زیادی. کم یا زیادی حاصل قپان کشی است نه مبلغ. وزیر مزبور یا نمیداند پول ایران چقدر است و یا میداند ولی جرات ندارد که اعلام کند، یا به نفع کسانی لا پوشانی میکند.

★ استاندار تهران میزان پول ایران را که نزد آمریکا بلوکه شده ۱۸۰ میلیارد دلار اعلام کرده (رقم مزبور که در یکی از تحریرات «آراستگی دفاع در مقابل تحریم ها»^۳ نیز برای مبالغ بلوکه شده ایران عنوان شده ناشی از نظر خزانه داری آمریکاست).

★ رئیس بانک مرکزی جمهوری اسلامی کل مبلغ بلوکه شده را ۲۲ میلیارد دلار میداند.

★ رئیس مرکز پژوهش های مجلس مبلغ مزبور را ۶۰ میلیارد دلار اعلام کرده است.

★ لاریجانی رئیس مجلس اسلامی رقم مزبور را ۲۲ میلیارد میداند.

★ مرکز پژوهش اسرانیل آنرا ۵۰ میلیارد تخمین زده است.

★ جان کری وزیر امور خارجه آمریکا ۴۵ میلیارد؛

★ سازمان سیا ۱۱۰

★ صندوق بین المللی پول ۱۲۰

۳ - به پیوند داده شده در برگ های پیش نگاه کنید. ح-ک

★ **اطاق بازرگانی آنرا ۳۸ میلیارد گفته است.**

آقای باراک اوباما و مبلغ متعلق به ایران

دوسند از آقای اوباما در دست است که نسبت به دارائی های مالی بلوکه شده نزد کشورش اعتراف کرده است.

یکی بیانیه رسمی کاخ سفید است که درباره توافق ژنو انتشار یافته و در فصل (در نظر گرفتن لغو محدود تحریم ها) میگوید:

«بطور کلی حدود ۷ میلیارد دلار حاصل از لغو تحریم ها، بخش کوچکی از هزینه هائی است که ایران در مدت زمان این فاز اولیه تحت تحریم هائی که در جای خود باقی خواهد ماند دریافت خواهد کرد دسترسی به بخش اعظم دارائی های ایران که حدود ۱۰۰ میلیارد است به واسطه تحریم ها امکان پذیر نیست و یا محدود است»
(سوم آذرماه ۱۳۹۲)

اعتراف دوم

آقای باراک اوباما در یکی از واکنش هائی که نسبت به جمع بندی توافق هسته ای با روزنامه نیویورک تایمز در پاسخ به منتقادات دارائی های آزاد شده ایران را پول مفت مینامیدند گفت: «این پول باد آورده نیست، و پول خود ایران است که از طریق فروش نفت بدست آورده و به اعتبار دولت آمریکا دستیابی به آن ممکن نیست و یا اصلا بلوکه شده است و ی رقم آنرا ۱۵۰ میلیارد دلار اعلام کرد.

(۲۸ تیرماه ۱۳۹۴)

اعتراف و عقب نشینی

آقای اوباما در یک عقب نشینی کل رقم دارائی های بلوکه شده ایران را ۵۰ میلیارد دلار دانست؛ تاریخ این اظهار نظر ۱۳۹۴/۵/۲۳ یعنی درست در ماجرای دفاع آقای اوباما از توافق جامع.

از نظر حقوقی اقرار رئیس کشور آمریکا به میزان بدهی کشورش یک سند قابل قبول و غیر قابل بازگشت است که در حقوق کشورها به نام «انکار بعد از اقرار مسموع نیست» شناخته میشود.

از طرفی رئیس جمهوری آمریکا مسئولیت پذیر است نمیتواند در مقابل مردم کشورش یک روز میزان دارائی ایران را ۱۵۰ میلیارد و روز دیگر ۵۰ میلیارد اعلام کند، باید دید علت این شکسته شدن رقم دارائی های ایران نزد آمریکا چیست!.

علت توافق است

در توافق نامه ژنو عبارت و شرطی است که مبنا و اساس مذاکرات ۱+۵ با ایران شناخته شده است و آن این است که میگوید: «هیچ توافقی در زمینه راه حل جامع (توافق جامع) صورت نمیگیرد مگر آنکه در همه زمینه ها توافق حاصل شود».

یکی از موارد اختلاف بین آمریکا و ایران همین مسئله دارائی های بلوکه شده ایران در آمریکا میباشد که از نظر مالی مهمترین جنبه توافق جامع را شکل میدهد بنابراین توافق جامع نمیتوانسته صورت بگیرد مگر اینکه زمینه های توافق نسبت به همه چیز از جمله رقم دارائی های مصادره شده ایران هم حل و فصل و توافق بشود.

بشرحی که در تحریرات سابقه عرض شد حسب قواعد حقوق بین الملل جمهوری اسلامی ملزم به تادیه خساراتی خواهد بود که از اجرای قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل به کشورهای عضو سازمان ملل وارد شده است.

بنابراین، این تصور جای قابل قبولی میتواند پیدا کند که ۱۰+۵ نسبت به مطالبات ایران به مبلغ ۱۵۰ میلیارد دلار به اضافه بهره متعلقه به آن با جمهوری اسلامی پنهانی موافقت کرده باشد که رقم دارائی ایران نزد آمریکا به ۵۰ میلیارد تقلیل یابد و مابقی آن به حساب مطالبات و خسارات کشورها از ایران و ادعای آمریکا منظور شود.^۴

قرائن و امارات برداشت بالا

برخی از قرائن و اماراتی که به این تحریر اجازه چنین اظهارنظری را داده است میتواند اینها باشد:

✳ پس از انتشار توافق نامه ژنو از سوی کاخ سفید، وزارت خارجه جمهوری اسلامی هم متنی را که با متن کاخ سفید اختلاف فاحش داشت منتشر کرد و مدعی شد که متن صحیح متن وزارت خارجه جمهوری اسلامی است.

در متن منتشر شده وزارت امور خارجه هیچ اشاره ای به مبلغ بلوکه شده متعلق به ایران در آمریکا نشده و با آنکه متن منتشره کاخ سفید رقم آنرا ۱۰۰ میلیارد دلار اعلام کرده جمهوری اسلامی اساساً به چنین حق و طلب مسلم ایران هم کوچکترین اشاره ای ندارد.

✳ در حالیکه جمهوری اسلامی با دریافت ۴ میلیارد دلار از جوه بلوکه شده خود در آمریکا بنوعی وجد و رضایت خود را نشان داد و رقم ۴ میلیاردی مزبور علامت و سندی است بر وجود دارائی بلوکه شده ایران چه علتی میتواند داشته باشد که فتح باب حتی بصورت اجمال و اشاره به جوه مزبور و مبلغ آن نشده است؟

✳ بررسی های این تحریر نشان میدهد که تنها موضوعی که در ملاحظات مذاکرات هسته ای وجود خارجی نداشته همین مسئله بلوکه بودن دارائی های ایران بوده است؛ همان بررسی ها تأیید میکند که؛ جمهوری اسلامی تا سال گذشته حتی نسبت به تحریم ها هم معترض نبود و آنرا یک تحفه الهی میدانست (خمینی) اخیراً حدود یکسال است که رفع تحریم ها هم یکی از خواست های جمهوری اسلامی عنوان شده است.

۴ - گویا تمام هزینه های برگزاری جلسه های مذاکرات در ژنو، وین و لوزان و هر جای دیگر را هم به گردن رژیم اسلامی گذاشته اند. و این مال خورها و مال بخش ها توجهی به «بیت المال» نکرده و بذل و بخشش هم کرده اند. ح-ک

نمیدانم درحالیکه جمهوری اسلامی سی سال است که تحریم اقتصادی ایران را یک تحفه الهی میداند و سید علی هم درسال ۸۶ درمشهد گفت: <تحریم ها بما نمیتواند ضرر بزند> چرا جمهوری اسلامی از بیگانگان درخواست قطع این تحفه! را دارد؟

✳️ جمهوری اسلامی با گرفتاری شدید مالی که ماه ها حقوق کارکنان دولت مواجه با عقب افتادگی است و مسئله بی پولی دولت نیازبه تفسیروارائه نمونه ندارد، هیچگونه اقدام حقوقی بین المللی علیه آمریکا به خواست رفع بلوکه ازدارائی های ایران نکرده است. رقم دارائی های ایران کوچک وناچیز نیست که اقدام قضائی پذیرنباشد، آنها با این موقعیت حقوقی که دبیرکل سازمان ملل گفته است: <تحریم قانونی، تحریم های شورای امنیت است و تحریم های یکطرفه آمریکا غیرقانونی است> و درنهایت بلوکه کردن دارائی های ایران هم میشود غیرقانونی.

✳️ بررسی خواستهای ایران از ۱+۵ درمذاکرات هسته ای و برعکس خواستهای ۱+۵ از ایران که مشخصا بوسیله نیویورک تایمز منتشرشده است خواست ایران منحصرا تولید انرژی هسته ای برای مصارف صلح آمیز پزشکی و لغو تحریمات اقتصادی است و ایدا اشاره ای به وجوه بلوکه شده ندارد.

✳️ آقایان ظریف و عراقچی درگزارشات خودشان به مجلس کوچکترین اشاره ای به حق ایران نسبت به دارائی های بلوکه شده نکرده اند تمام تحمیلات توافق جامع را پذیرفته اند ولی حتی یک جای پای ساده ای هم برای مطالبه این حق مسلم ایران نگذاشته اند. آیا ممکن است در مذاکرات مفصل بطورتصادفی و اتفاقی موضوع بلوکه شدن دارائی های ایران بفراموشی رفته باشد!؟

✳️ جمهوری اسلامی مرتبا تعداد سانتریفیوژها را برخ مردم میکشد که نه میدانند (ومیدانم) که چیست ولی نامی ازصدها میلیارد دلاردارائی های توقیف شده ایران که مردم کاملا قدریک دلار آنرا هم میدانند را نمیآورند.

برداشت نهائی این تحریر

دارائی های بلوکه شده ایران خط قرمز آمریکاست.

این تحریر چنین دریافت دارد که به اعتبارتحریرات <دود کودتا درفضای سیاسی ایران> ° و <منقبتی بر دود کودتا درایران> یکی ازشرانط محرمانه بین آمریکا و جمهوری اسلامی که بوساطت سلطان عمان و با دلالی سید حسین موسویان (سفیرسابق جمهوری اسلامی درآلمان) نسبت به مسائل هسته ای ایران بعمل آمد جمهوری اسلامی موظف برعایت ازخط قرمز آمریکا یعنی دارائی های بلوکه شده ایران توسط آمریکاست.

دراین ماجرا بانک جهانی هم مطلبی را اعلام کرد که بنظریه این تحریریاری میدهد اوگفت: <هیچیک از پولهای بلوکه شده ایران در آمریکا آزاد نخواهد شد بعد از توافق هسته ای فقط دارائی هانی که بدلیل برنامه هسته ای توقیف شده آزاد خواهد شد و هیچ رقمی از دارائی های بلوکه شده ایران در آمریکا آزاد نخواهد شد>

آمریکا به مسئله دست اندازی روی پول های کشورهای خیلی حساسیت تبلیغاتی دارد؛ آقای جیمی کارتر خفت گروگان گیری کارمندان سفارت آمریکا را با اعلام اینکه ۸ میلیارد از دارائی های ایران را گرفتم جبران کرد.

آقای اوپاما هم درجانبداری از ایران تمام قضایا را علنا برای جهانیان بازگو نمیکند ولی علت سربلندی که او برای حل و فصل مسئله هسته ای ایران برای خودش وکشورش قائل است به این علت است که صدها میلیارد دارائی های ایران را بلعیده وحق نظارت ودخالت ۲۵ ساله هم ضمن پیاده کردن تمام فعالیت های هسته ای ایران دریافت داشته است به مصداق مثل معروف؛ مرگ میخواهی بفرمانید گیلان.